

Dr hab. Andrzej Bisztyga, prof. UZ
Katedra Prawa Konstytucyjnego, Europejskiego
i Międzynarodowego Publicznego
Instytut Nauk Prawnych
Wydział Nauk Prawnych i Ekonomicznych
Uniwersytet Zielonogórski

Zielona Góra, 15.04.2026r.

**Ocena osiągnięć naukowo - badawczych
w postępowaniu o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego
dr. Piotrowi Zamelskiemu**

I.Wprowadzenie

W odpowiedzi na pismo Dyrektora Instytutu Nauk Prawnych Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie prof. Anny Tarwackiej z dnia 16 grudnia 2025 r. (L.dz. 1/2025), w związku z pismem Rady Doskonałości Naukowej (DRKN.Z5.400.123.2025) oraz uchwałą nr 158/2024/2025 Rady Dyscypliny Nauki Prawne UKSW z dnia 30 września 2025 r. w sprawie wyznaczenia składu komisji w postępowaniu habilitacyjnym w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie nauki prawne Panu dr. Piotrowi Zamelskiemu, informujące o powołaniu mnie w skład w/w komisji habilitacyjnej w charakterze recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dra Piotra Zamelskiego, (wniosek o wszczęcie postępowania z dnia 3 lipca 2025 r.), załączam sporządzoną przeze mnie ocenę jego naukowo - badawczych osiągnięć, w tym recenzję wskazanej jako osiągnięcie naukowe uzasadniające nadanie stopnia doktora habilitowanego, monografii pt. „Model świadomości prawno - etycznej przedstawicieli zawodów

inżynierskich. Studium teoretyczno - prawne i empiryczne”, Oficyna Wydawnicza, Politechnika Opolska, Opole 2025 (stron 369 + 90 + 81).

Określenia wymogów, jakie musi spełnić osoba, której nadaje się stopień doktora habilitowanego, dostarcza artykuł 219 ustawy z dnia 20 lipca 2018 Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DzU 2018, poz. 1668, DzU 2024, poz. 1571 z późn. zm.), w brzmieniu: ust. 1. Stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która: pkt. 1) posiada stopień doktora; pkt. 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej: a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne; pkt. 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Ust. 2. Osiągnięcie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, może stanowić część pracy zbiorowej, jeżeli opracowanie wydzielonego zagadnienia jest indywidualnym wkładem osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego.

Kompletna, przepisami prawa wymagana dokumentacja została przesłana do recenzji w formie elektronicznej a sama rozprawa habilitacyjna wskazana jako podlegające ocenie osiągnięcie naukowe dodatkowo w formie książkowej. Habilitant wcześniej nie wnosił o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

2.Sylwetka naukowa i zawodowa Habilitanta

Pan Piotr Zamelski uzyskał tytuł magistra prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego w roku 2009, by cztery lata później, na podstawie rozprawy doktorskiej pt. „Równowaga praw i obowiązków implikacją zasady dobra wspólnego” uzyskać stopień doktora nauk prawnych na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Warmińsko - Mazurskiego w Olsztynie. Od 2010 roku Habilitant jest pracownikiem Politechniki Opolskiej, gdzie od 2024 roku w Katedrze Komunikacji Marketingowej na Wydziale Ekonomii i Zarządzania prowadzi zajęcia dydaktyczne.

Zainteresowania naukowe Habilitanta koncentrują się w obszarze teorii i filozofii prawa, ale nie brakuje wśród nich wątków z zakresu historii doktryn polityczno - prawnych, politologii czy socjologii prawa. Znaczna część jego rozważań oscyluje wokół zagadnień z zakresu aksjologii prawa. Preferowane przez Habilitanta ujęcia warsztatowe cechuje interdyscyplinarność, co skutkuje znaczącym rozszerzeniem badawczej perspektywy.

Habilitant jest zatrudniony w uczelni o zasadniczo technicznym profilu. Zapewne nie pozostało to bez wpływu na wybór obszaru jego badań naukowych oraz na sformułowanie tematu jego rozprawy habilitacyjnej (osiągnięcie naukowe). Powstanie recenzowanej monografii dedykowanej prawno - etycznej świadomości inżynierskiej grupy zawodowej wydaje się być naturalną konsekwencją rozwoju wcześniejszych badań Habilitanta wokół zagadnień teoretycznoprawnych, moralnych, etycznych i aksjologicznych.

Od 2020 roku dr P. Zamelski pełni na w/w Wydziale funkcję Prodziekana ds. dydaktyki. Ponadto, w ramach umowy zlecenia prowadził zajęcia dydaktyczne na Wydziale Prawa i Administracji Uniwersytetu Opolskiego oraz w Akademii Humanistyczno - Ekonomicznej w Łodzi. Dr Piotr Zamelski legitymuje się zatem wieloletnim doświadczeniem dydaktycznym.

Cechą Habilitanta jest także organizatorskie zaangażowanie w działalność na rzecz uczelni. Obok wspomnianej prodziekańskiej funkcji, od

piętnastu lat zasiada w Uczelnianej Komisji Wyborczej. Ponadto, pełnił między innymi funkcję członka Komisji dyscyplinarnej ds. nauczycieli akademickich, Zespołu ds. analiz rozwiązań legislacyjnych oraz Uczelnianej Rady ds. Kształcenia.

Jest promotorem prac magisterskich.

Jego aktywność naukowa była i jest realizowana w więcej niż jednej uczelni. Poza Politechniką Opolską, stanowiącą pierwsze miejsce zatrudnienia Habilitanta, rozwijał on swoją działalność we współpracy z uczelniami krajowymi i zagranicznymi. Wśród uczelni krajowych należy wskazać na Uniwersytet Opolski (umowa zlecenia, Wydział Prawa i Administracji), Akademię Humanistyczno - Ekonomiczną w Łodzi (umowa zlecenia) oraz na Uniwersytet Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie (staż naukowy). Aktywność naukowa Habilitanta ujawniła się także w odbyciu stażu naukowego w Państwowym Uniwersytecie Pedagogicznym w Drohobyczu.

Habilitanta cechuje również zaangażowanie we współpracę w otoczeniu społeczno - ekonomicznym, które przybiera zinstytucjonalizowaną postać, by wskazać na udział w Komisji dyscyplinarnej dla nauczycieli przy Wojewodzie Opolskim, w Radzie Społecznej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego w Opolu czy w Opolskiej Regionalnej Radzie Przemysłu Przyszłości. Jest to działalność o doniosłym wymiarze społecznym, dowodząca jego zaangażowania w budowę kondycji społeczeństwa obywatelskiego. Zgodnie z preferowanymi przez siebie zainteresowaniami naukowymi, jest członkiem Stowarzyszenia Filozofii Prawa i Filozofii Społecznej - Sekcja Polska.

Dr Piotr Zamelski był pięciokrotnie wyróżniany nagrodami Rektora Politechniki Opolskiej, został również odznaczony Medalem Komisji Edukacji Narodowej.

3. Ocena osiągnięcia naukowego Habilitanta

Roli recenzenta staram się nie sprowadzać do streszczania recenzowanej rozprawy, lecz dążę do wskazania sygnalizowanych lub ujawnionych w niej problemów badawczych, dostrzegając ich inspirujący wymiar, jak również podejmując się ich komentarza i oceny.

Już na wstępie recenzji pragnę stwierdzić, że monografia autorstwa dr Piotra Zamelskiego poświęcona modelowi prawno - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich jest pracą wartościową i oryginalną. Co się tyczy wyboru problemu badawczego, to jest to problem istotny w tym znaczeniu, że wyznacza określony kierunek rozszerzania pola prawniczych badań naukowych.

Cel osiągnięcia naukowego został określony jako ustalenie teoretycznego (rozdziały od I do III) i empirycznego (rozdział IV) modelu prawno - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich w Polsce w XXI wieku. Tym samym Autor zakresił terytorialne i czasowe ramy swoich naukowych dociekań. Celowi temu zostały podporządkowane odpowiednie cele szczegółowe.

Dotychczas nie spotkałem się z szerszymi i pogłębionymi badaniami dotyczącymi prawnej, etycznej czy prawno - etycznej (1) świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich. Podjęcie próby skonstruowania modelu świadomości prawno - etycznej tej grupy zawodowej oraz omówienie szeregu zagadnień związanych z tym badawczym problemem należy uznać za działanie nowatorskie w tym znaczeniu, że zasadniczo nie było ono wcześniej podejmowane. Owszem, zagadnienie świadomości prawnej było i jest w zasadzie stałym obiektem badań prowadzonych w zakresie teorii i filozofii prawa, niemniej podjęcie próby stworzenia rozwiązania modelowego dotyczącego określonej grupy zawodowej należy uznać nie tylko za otwarcie nowego obszaru badawczego, ale także za wypracowanie odpowiednio nośnego wkładu w rozwój nauki prawa. Wymagało to ze strony Habilitanta pewnej

badawczej odwagi, ale i determinacji w wytyczaniu nowych sfer naukowych dociekań.

Przedłożoną do oceny monografię cechuje odpowiednio wysoki merytoryczny poziom, uzasadniający ubieganie się przez Autora o stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych. Zadaniem recenzenta jest jednak wskazanie być może słabszych momentów rozważań oraz postawienie pytań. Pragnę jednak zaznaczyć, że czynię to w myśl zasady, że lepsze jest wrogiem dobrego.

Monografia jest stosunkowo obszerna. Łącznie liczy ona 540 stron, z czego zasadniczy tekst obejmuje 369 stron, kolejne 88 stron to aneksy a następne 81 stron to wykaz wykorzystanych w rozprawie źródeł wraz ze streszczeniami.

Struktura pracy przedstawia się jako logiczna i spójna. Rzeczą obejmuje cztery rozdziały spięte klamrą wstępu i zakończenia. Kolejne rozdziały zostały poświęcone świadomości osoby ludzkiej jako kategorii epistemologicznej i antropologicznej, świadomości prawnej w ujęciu teoretyczno - prawnym, prawnym i aksjologicznym uwarunkowaniom zawodów inżynierskich oraz wynikom własnych badań, mających dostarczyć podstawy dla próby budowy empirycznego modelu świadomości prawno - etycznej. Każdy z rozdziałów został wyposażony w drobiazgowo rozbudowane systematyki wewnętrzne, co dowodzi rzetelnego, warsztatowego podejścia do podjętego zagadnienia badawczego. Ta struktura książki jest konsekwencją dążenia Habilitanta jest naznaczonego ambicją kompleksowego ujęcia podjętego zagadnienia.

Interdyscyplinarność ujęć sprzyja problemowym i polemicznym ujęciom zagadnień cząstkowych. I tak, przykładowo, w rozdziale I przedstawione zostały historia oraz uwarunkowania związane ze stopniowym kształtowaniem się modelu świadomości człowieka żyjącego w społeczeństwie epoki ponowoczesnej. A na gruncie filozofii ponowoczesnej występuje

preferencja dla ustalania powinności w drodze *consensu*, któremu przyznaje się pierwszeństwo w przypadku kolizji z normą.

Z kolei lektura rozdziału II uświadamia czytelnikowi m.in. niejednolitość pojmowania świadomości prawnej i świadomości etycznej na gruncie polskiej i obcej literatury przedmiotu, stąd posługiwanie się tytułową kategorią świadomości prawno - etycznej może nieść ze sobą określone ryzyka. Otóż stosowany w nauce prawa aparat pojęciowy zakłada względną separację świadomości moralnej (etycznej) oraz świadomości prawnej. W konsekwencji za zasadniczo odrębne postrzega się motywację, argumentację i legitymację moralną (etyczną) oraz motywację, argumentację i legitymację prawną. Użycie „łącznej” kategorii świadomości etyczno - prawnej sugeruje potrzebę podkreślenia znaczenia więzi między moralnością (etyką) a prawem w teorii i praktyce zawodów inżynierskich. Rozumiemk, że ten ujawniony w systematyce rozprawy teoretyczno - empiryczny dualizm, w jej efekcie ma prowadzić do budowy teoretycznego modelu prawno - etycznej świadomości środowisk inżynierskich, nadającego się do wykorzystania w praktyce. Innymi słowy, chodzi o możliwości praktycznej weryfikacji ustalonego modelu oraz wykazanie jego aplikacyjnych możliwości w legislacji, orzecznictwie czy w procesie kształcenia.

W rozdziale III ustalono, że regulacje prawne dotyczące zawodów inżynierskich cechuje daleko posunięta multicentryczność - są one wysoce rozproszone, a to w aktach prawa krajowego, a to w aktach prawa europejskiego czy międzynarodowego publicznego, z których jedynie część odnosi się do zawodów inżynierskich. W konkluzji stwierdzono brak możliwości ustalenia w sposób ostateczny i bezalternatywny katalogu i struktury zawodów inżynierskich, niemniej można wyróżnić grupę branż zawodowych zrzeszających wyłącznie lub w przeważającej mierze inżynierów. W każdym razie sformułowanie zamkniętego katalogu zawodów inżynierskich w Polsce jest na gruncie obowiązującego stanu prawnego niemożliwe, co podmiotowo

czyni debatę otwartą i co nakazuje pewną elastyczność w formułowaniu konkluzji.

Praktyczny w swym charakterze, ostatni rozdział dysertacji, zawiera m.in. prezentację badań ilościowych, co w założeniu miało służyć ustaleniu - dzięki badaniom statystycznym - empirycznego modelu prawnego - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich. W modelu tym, w ocenie respondentów, wyraźnie zaznacza się dominacja norm prawnych nad normami etycznymi, natomiast wpływ wspólnoty zawodowej należy określić jako niewielki lub znikomy. Ustalenie to wiąże się ze sformułowaniem szeregu postulatów. Za najważniejsze z nich należy uznać legislacyjny postulat podjęcia działań zmierzających do uproszczenia systemu prawnego i redukcji liczby norm prawnych na rzecz sformułowań ogólniejszych, dających adresatom wyższy poziom autonomii a jednocześnie odpowiedzialności za dobro wspólne oraz postulat rewizji zakresu zadań i uprawnień organizacji inżynierskich w kwestii przygotowania zawodowego, wzajemnego wsparcia osób wykonujących zawód, rozwiązywania sporów, wpływu na kształt regulacji prawnych dotyczących zagadnień technicznych i inn. To postulaty doniosłe, zważywszy że zagadnienia techniczne relatywnie rzadko stanowią przedmiot teorii prawa. Zasygnalizowane wyżej kwestie i problemy dowodzą, że problematyka prawnego - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich jest zagadnieniem niezmiennie aktualnym oraz zagadnieniem o znaczącej, społecznej doniosłości.

Interesującą cechą rozważań kandydata dotyczących prawnego - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich jest to, że wpisują się one w ogólniejszy ton jego troski o stan i kondycję naturalnego otoczenia człowieka a przez to o ochronę człowieka i jego praw. Jest to rodzaj prawnego - humanistycznej refleksji, powiązanej z odpowiedzialnością za działalność przypisaną przedstawicielom zawodów inżynierskich. W tym kontekście za słuszne należy uznać stwierdzenie, że konsekwencją koncepcji poznania jest koncepcja człowieka, który z jednej strony jest prezentowany jako twórca

rzeczywistości, z drugiej jednak strony jego podmiotowość pozostaje zależna od aktualnych trendów cywilizacyjnych i rozstrzygnięć prawnych.

Charakterystyczną cechą recenzowanej monografii jest i to, że jej Autor podejmuje zagadnienia, które wcześniej nie były poddawane głębszej naukowej analizie. Można zatem mówić o pewnej wartości dodanej w nauce, ponieważ Autor podjął badania w obszarze, który wcześniej umykał penetracji w wykorzystaniem naukowego oprzyrządowania, co przemawia za uznaniem waloru jej naukowości.

Potencjalne *spectrum* adresatów - odbiorców monografii przedstawia się stosunkowo szeroko. Odnajdziemy w nim bowiem przedstawicieli środowiska inżynierskiego, ale także prawników, w tym zwłaszcza teoretyków i filozofów prawa. Ze względu na zastosowaną w pracy interdyscyplinarność ujęć, lekturą pracy mogą również zainteresować się przedstawiciele takich dyscyplin naukowych, jak filozofia, socjologia czy psychologia.

Jeżeli chodzi o wykorzystane w rozprawie metody badawcze, to ocenianą monografię cechuje metodologiczny pluralizm. Przeprowadzone badania cechuje bowiem zarówno teoretyczny jak i praktyczny charakter, przy czym wiodący nurt rozważań został zawieszony w bogatym tle badań interdyscyplinarnych, nawiązujących między innymi do wiedzy z zakresu historii filozofii, doktryn prawnych, socjologii i psychologii. W dążeniu do osiągnięcia celu badawczego, Autor starał się wychwycić i zanalizować kluczowe elementy, aby finalnie podjąć zabieg polegający na uproszczeniu złożonej rzeczywistości, co w drodze opisu i modelowania, finalnie pozwoliło na ustalenie przedmiotowego modelu prawnego - etycznej świadomości przedstawicieli zawodów inżynierskich we współczesnej Polsce. W pracy odnajdujemy także zabiegi o charakterze hermeneutycznym, a to w przypadkach wyjaśniania źródeł i celów koncepcji filozoficznych i rozwiązań prawnych w uwzględnieniu pozaprawnych aspektów. W pracy obecna jest także metoda prawnego - dogmatyczna, objawiająca się głównie w podejmowanych zabiegach wykładniczych. Co się tyczy empirycznej strony rządzącej monografią

metodologii, to ujawniła się ona w analizie statystycznej. Odpowiednio wyselekcjonowana, badana populacja objęła 318 respondentów przy założonym marginesie błędu wynoszącym 5 procent. Badanie to zostało przeprowadzone przez wyspecjalizowany podmiot a sfinansowane zostało przez Politechnikę Opolską. Gdy powyższy katalog metod badawczych dopełnimy jeszcze metodą krytycznej analizy piśmiennictwa i źródeł, to uzyskamy pełny obraz warsztatowych możliwości Autora.

Bazę źródłową monografii należy ocenić jako obszerną i merytorycznie odpowiednio wyprofilowaną. Wykaz wykorzystanych w rozprawie habilitacyjnej źródeł obejmuje następujące kategorie źródeł: 1.monografie, artykuły naukowe i opracowania statystyczne w liczbie 585, 2.dokumenty deontologiczne i inne źródła aksjologiczne w liczbie 42, akty prawa krajowego w liczbie 327, akty prawa międzynarodowego publicznego w liczbie 33, akty prawa Unii Europejskiej w liczbie 253, statuty samorządów zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej w liczbie 3, orzeczenia w liczbie 16, internetowe bazy danych w liczbie 12.

Autor nie zdecydował się na zasygnalizowanie istnienia lub braku istnienia odpowiednich regulacji w systemie Rady Europy, sprowadzając regulacje europejskie do systemu prawa Unii Europejskiej. Ponadto, w miejsce pojęcia aktów prawnych powinno zostać wprowadzone pojęcie aktów normatywnych, bowiem pojęciem aktów prawnych objęte jest również orzecznictwo sądowe, tu potraktowane jako odrębna kategoria źródeł. W kategorii Orzecznictwo nie dokonano rozbicia w oparciu o kryterium rodzaju sądu (TSUE, TK, SN, S.A.).

Do rozprawy dołączono trzy, pomocne w jej odbiorze, aneksy, a to: 1.Regulacje prawne specyficzne dla zawodów inżynierskich wyróżnionych w KZiS - aktualizacja tych danych wymagała znacznego wysiłku ze strony Habilitanta; 2.Zestawienie organizacji inżynierskich oraz 3.Formularz ankiety.

Formalna i stylistyczna strona pracy nie budzi większych zastrzeżeń. Praca napisana językiem prawniczym, przy czym nasuwają się dwie uwagi

stylistycznej natury. Autora cechuje wyraźna, a może nadmierna skłonność ku użyciu zdań wielokrotnie złożonych, co nie musi dobrze służyć ich należytemu zrozumieniu. Ponadto, czasem Autor używa terminów nie znajdujących się powszechnym użyciu, jak np. dymensja (także w autoreferacie), które przecież z powodzeniem można by zastąpić takimi terminami, jak wymiar, rozmiar lub wielkość - w zależności od kontekstu.

Praca liczy 877 przypisów.

Szata edytorska staranna.

4.Ocena pozostałych osiągnięć naukowych

Zainteresowania naukowe Habilitanta po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych dotyczą problematyki teoretycznoprawnej i filozoficznoprawnej. Zasadniczo sytuują się one w trzech, następujących obszarach badawczych: 1.rudymentalna aksjologia prawa ze szczególnym uwzględnieniem etyki i dobra wspólnego. Teoretycznoprawne i filozoficznoprawne problemy związane z badaniami Habilitanta nad aksjologią prawa koncentrowały się wokół detekcji aksjologii zawartej w funkcjonujących instytucjach prawnych; 2.wychowawcza funkcja prawa, w tym świadomość prawna, pedagogika prawa, wsparcie rodziny i prawo do edukacji. Teoretycznoprawne i filozoficznoprawne problemy związane z wychowawczą funkcją prawa, między innymi obejmowały badanie przez Habilitanta pojęcia świadomości prawnej oraz jego powiązań z wybranymi obszarami regulacji prawnych. Habilitant jest kontynuatorem badań nad pedagogiką prawa, stanowiącą autorską subdyscyplinę w ramach teorii i filozofii prawa, zainicjowaną przez profesora Stanisława Leszka Stadniczenkę. 3.problemy urzeczywistniania prawa, w tym stosowanie prawa i partycypacja w procesach regulowanych przez prawo. Urzeczywistnianie prawa a tym samym również aksjologii wyznaczającej jego treść, wiąże się z posiadaniem właściwie rozwiniętej świadomości etycznej i prawnej. W badaniach nad

urzeczywistnieniem prawa Habilitant odnosi się między innymi do problematyki stosowania prawa i partycypacji w procesach regulowanych przez prawo. Jego badania nad stosowaniem prawa znajdują oparcie w orzecznictwie sądowym zarówno w ujęciu statystycznym, jak i jakościowym.

Dorobek naukowy Habilitanta, z wyłączeniem rozprawy habilitacyjnej, której odrębną ocenę zawarto wyżej, wypracowany po uzyskaniu stopnia doktora nauk prawnych, również przedstawia się jako znaczący. Dotyczy to zarówno jego ilościowych rozmiarów, jak i merytorycznego poziomu. Habilitant operuje głównie w obszarze teorii i filozofii prawa. Jest autorem 5 monografii, 21 artykułów w czasopismach naukowych oraz 37 rozdziałów w monografiach naukowych. Jest on również redaktorem lub współredaktorem 4 naukowych monografii.

Istotną składową dorobku naukowego Habilitanta jest partycypacja, zwłaszcza w aktywnej formie, w krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Łącznie Habilitant uczestniczył w 31 konferencjach, najczęściej przedstawiając na nich referaty. Były to głównie konferencje organizowane w kraju, ale uczestniczył też w konferencjach zagranicznych.

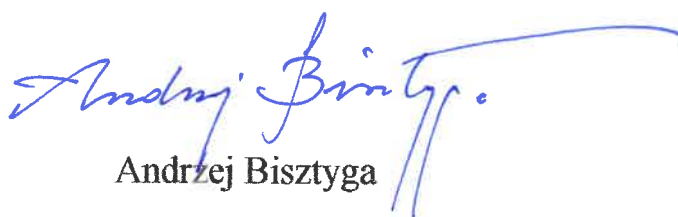
5. Konkluzja

W moim przekonaniu dr Piotr Zamelski jest naukowcem, który osiągnął poziom wiedzy i doświadczenia upoważniające do samodzielnego prowadzenia badań naukowych. Jego badania cechuje predylekcja ku wkraczaniu w obszary badawcze wcześniej nie badane naukowo lub zbadane relatywnie słabo. Naukowa penetracja takich obszarów zawsze stwarza zagrożenie popełnieniem błędów, ale wymaga także pożądanej u naukowca badawczej odwagi, która w nauce często cechuje ludzi z natury skromnych, lecz pewnych słuszności podejmowanych przez siebie, kierunkowych rozstrzygnięć. Merytoryczny poziom naukowych prac Habilitanta należy ocenić bardzo dobrze,

służą im bowiem walory naukowej oryginalności oraz warsztatowej rzetelności. Dotyczy to zarówno monografii wskazanej jako podlegające ocenie osiągnięcie naukowe, jak i pozostałych prac składających się na jego naukowo - badawczy dorobek.

Co szczególnie istotne, Habilitant wykazuje bardzo dobrą orientację na wielu badawczych polach, w tym zwłaszcza w obszarze teorii i filozofii prawa. Przy czym jego badania i naukowe pisanstwo cechuje wyraźna skłonność ku ujęciom interdyscyplinarnym. Należy dodać, że po obronie rozprawy doktorskiej dr Piotr Zamelski dokonał znacznego, badawczego wysiłku i znacząco powiększył swoje naukowe osiągnięcia.

Ergo, stwierdzam, że złożony przez Habilitanta wniosek o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego jest wnioskiem uzasadnionym i znajdującym pokrycie w znaczącym dorobku naukowym i istotnej, naukowej aktywności Habilitanta. Habilitant spełnia wymogi określone postanowieniami art. 219 ust. 1. pkt 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Jego naukową aktywność realizowaną w więcej niż jednej jednostce naukowej należy uznać za **istotną**. Wskazane przez niego we wniosku osiągnięcie naukowe należy uznać za stanowiące **znaczący** wkład w rozwój dyscypliny nauki prawne. Należy również docenić osiągnięcia Habilitanta w obszarze organizacyjnym, dydaktycznym oraz jego działalność na rzecz popularyzacji w społeczeństwie wiedzy o zagadnieniach prawnych. **Wnoszę zatem o dopuszczenie dr Piotra Zamelskiego do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego.**

Andrzej Bisztyga